

ronsana

REVISTA D'INFORMACIÓ I FORMACIÓ LOCAL

FEBRER 1972

SANTA EULALIA DE RONSANA

N.º 37

El Dr. Jubany, el nostre Arquebisbe.

Pels països de missió, l'Església demana clergat indígena, per raons ètiques i pastorals. El Vaticà segon també ho vol pels bisbes. Ara, finalment, ja s'ha realitzat. Ell ens coneix i el coneixem.

Si bé, bàsicament hi ha uns avantatges, les circumstàncies de canvis del món, les cremades de gent, l'amplària humana de la diòcesi, juntament amb els problemes socials i econòmics, no menys que els mentals, fan que el servei de Pastor d'una església particular com la de Barcelona sigui cada dia més difícil.

El dijous 24 de febrer, a Granollers, el Dr. Jubany va tenir la primera presa de contacte amb els preveres del Vallès Oriental. Ens n'alegrem perquè va ser positiva,

Des d'ací el saludem com a pastor.

Com a cristians cal poder-li oferir el nostre desig de ser edificadors de l'Església de Déu. Amb fe, preguem pel cap de la nostra església particular i ens oferim a ser col·laboradors.

Redacció de «Ronsana»

El dia 21 del corrent febrer, ens reuníem un bon nombre de redactors i col·laboradors de «Ronsana», per tal de preparar el present número. Com és lògic l'animada conversa va tocar molta temàtica de la revista. Encara que no ho recordi tot, deixeu-me'n dir quelcom.

Es va constatar la bona acceptació de la revista per part del poble, fins i tot per part dels que viuen fora. Anima saber que és llegida i esperada.

No vam oblidar algunes de les deficiències en la distribució... es mirarà de millorar. S'han d'estructurar les seccions, però cal que hi hagi responsables, que sembla que van sortint.

Es proposà una secció infantil, més apte per als escolars; amena i amb concursos. Els senyors mestres hi poden fer molt.

Sobre els noticiaris locals, sembla que seria bo desmembrar-ne les notícies de la Parròquia i fer una secció més unitària de vida religiosa...

Qualificant la reunió, diria que fou optimista, animada i amb ganes de millorar i col·laborar.

AMEN

«Les Gitanes»

El 13 de febrer, diumenge de Carnestoltes, a Sta. Eulàlia va tenir lloc la concentració de les colles de «Gitanes» de la comarca, per fer la tradicional ballada. Una tradició molt antiga, però que havia desaparegut —com tantes d'altres—, fins que uns ex-balladors, casats i amb inquietuds, la varen reorganitzar ara fa tres anys. El típic espectacle va ser un èxit, doncs la gent —petits i grans— acudeix en massa per a presenciar les «Gitanes», cosa que ja ben rarament es veu en el nostre poble. Cal agrair a aquests esforços capdavanters, el sacrifici que sens dubte els hi comporta, i ajudar-los a que no defalleixin en l'empresa que s'han proposat, i que representa conservar una de les poques tradicions de poble —potser l'única— que en queda.

